

אכתקיוס ארותי

הופעה חיצונית? קשה לה להתעלם מנקודת דה זו למרות שאינה מייחסת לה חשיבות יתרה. אבל רצוני מאוד שיהיה גבתי-קומה ונאה. ויש לה הזכות לדרוש זאת. האמינו לי.

אז אם את אחת כנ"ל, כתבי אליו. ואם לא תקבלי מכתב המתחיל ב: "זה נורא משונה לכתוב אל מישהו שלא מכירים אותה... אני בולעת את מכות-הכתובה שלי.

★ ★ ★
אהדן!

★ ★ ★
בני טובים דאן?

הנה משהו לא כל כך רגיל (1260/25): "לפני כמה חודש" שים כבר שלחתי אליכם מכתב ובו אני מבקש מכם לכ"י תוב את כתובתי ב" העולם הזה. כנראה שלא יכולתם לע"י שות את זה. וכ"י מכתב הזה — פעם

שניה אני מבקש מכם לכתוב את הכתובת שלי, ובזה אני שולח התמונה שלי. "המטרה מזה, אני לומד בביה"ס התיכון בנצרת. רוצה ללמוד השפה העברית טיב. ישלום לכם."

כותב לי אחד ב"טובים (1260/22), בשם 12 חברה, כולם בני-טובים (עוד במובן הטוב של המלה), כי לא נותנים להם לחיות בארץ הזאת. התברה שלו בריאים וחסונים, צנחנים לשעבר, חברה עם חווי ומורל גבוה, יודעים לעשות שמת. בקיצור, חברה שכל אחד מהם מספר. מוצאים עצמם (למרות הכל) הולכים ומודדים את הרחובות וחורשים באפס את מדרכות רחוב דיזנגוף וביאליק

(1260/19) לנסות את כדאיות הדבר על עצמה. אז ניתן לה שאנסה. ובכן, דעו לכם שהיא בת 17. חברת משק אשר תחום ההתעניינות שלה מתחיל בספרות, שירה ופוליטיקה (כן! פוליטיקה), וכלה בסטודנטים עד גיל 22. למה סטידן? טים? קודם כל, ככה. שנית, משום שהיא עצמה רוצה להיות פעם סטודנטית. עכשיו,

נערת השבוע

עד כה ידענו כי נערות יפות וחמודות אפשר למצוא (לרוב) ברחוב דיזנגוף בתל אביב. מה שלא ידענו — ולא ידעו רבים כמוני — כי אפשר למצוא אחת מהן גם על כביש נידח אישם בארץ. בכדי לא להשאיר מקום לניחושים ולתעלומות, אמר טור את רשות הדיבור ל(1260/27): "בשבוע האחרון, בנוסעי על הנוספה, הבתי הנקודה לבנה על הכביש. כאשר התי קרבתי אל הנקודה, נזחתי להפתעתי לדעת כי הנקודה הלבנה אינה אלא תמונת נערה. נשימתי נעתקה למראת הנערה אשר כמות, אני רוצה לציין, בלי שמץ של יוהרה, נדעה לי, שטרם פגשתי בחיי. כי אני מבין ביופי, ביופיה מצאתי כליכך הרבה חן. כליכך הרבה הבעה — כאילו יצאה מתחת ידיו של פסל אומן. מה שאני רוצה לבקש הוא, שתפרסמי את תמונתה, ואז אצליח אולי לאתר לא רק את ההעתק, אלא אף את האוריגינל". מקורי מאוד.

מונה לפני מכתב חחום עלידי (1260/18), המיועד לאדם מטויס העשוי להימנות עם קוראי מדור זה. נתבקשתי לפרסמו כלשונו, והריני עושה זאת גם משום שהוא חורג מהשיגרה הרגילה. "לפני חודשיים לערך, היה יום ששי, נסעתי לטנטורה עם המשפחה (כפי הנראה בבוקר) או, אולי, עם מכרים. שבתם ב" צהריים עיפיים ומרוצים. התיישבתם ב" מכוניתכם — ויצאתם לדרך. אני שרתם בדרך, אולי פיזמת לחץ כלשהו ליד ה" הגה, אולי פתחת את הרדיו. על-כילפנים היית עייף מהשחיה, הית מרוצה. הכביש היה ישר כמו סרגל. ריק. נהגת מהר. "לפני הגיעך לכביש הראשי (חיפה-ת"א) ראית קבוצה קטנה, זוכר? היו ארבעה אנשים. ועוד אחד. כלב. פלחים צעירים עם תרמילי גב (אולי צחקת עליהם מרחוק) הולכים ברגל בחום היום. פניהם לעבר הנוטורה. דרכם ארוכה. ססת. מהר, וראית, אני יודעת שראית, ש"יופי" נכנס לך מתחת לגלגלים. יופי הלך באמצע הכביש. טפס צעיר. בן חצי שנה. חשת בזעזוע שעלית עליו. שמעת את צעקתי, אני יודעת ש" שמעת. לא יכולת שלא לשמוע. המשכת בטיסה. "לפני אשתך (או מכריך) הפליטו צעקונת. אך אתה, מן הסתם, משכת ב" כתפין והגברת את קול המקלט. התרחקת. פנית לסיבוב. "לפני אשתך (או מכריך) הראה אולי מכוני. המשכת לטוס. שכחת. הש" ארת על הכביש ארבעה צעירים (הם בטח ישכחו). יהיה כלב אחר במקום הבלב ברכו הכביש. חמום. שותק. לא עצרת. לא שאלת מה קרה. לא ביקשת סליחה. לא הצעת לקחתו לוטינג. שטויות. סתם כלב ערבי. יש אליפס ממהו. כמו זבל. זבל שמוטל על כביש. דומם. "לפני אשתך (או מכריך) הראה נוח למדי. זה קורה, כמוני. היום כלב. מחה. מי יודע... הכל בסדר כל זמן שאפי" שר לטוס. לברוח. לשכות. אולי גם לך כלב עליו. או שמא זאב גועי טהור שעלה 200 ל"י. ואולי אתה סתם שונא כלבים. אולי כשהיית בן שתיים-עשרה נשך אותך אחד. אל תתעצבן. אל תזרוק את העתון. אני כבר גומרת. רציתי רק להזכיר לך. סתם כך. כדי שלא תשכח. כדי שעתה תאמ"י רותך, כדי שאם (שוב, במקרה) כלב עלוב יכנס לך בין הגלגלים — תעצר. תרד. המראה יגרום אולי תחושת קבס לקיבתך העדינה. תבקש סליחה. תשאל מה ניתן לעשות. יגידו לך כלום. או, אולי, יבקשו עזרה. תהיה אדיב. וא... תרגיש הרבה יותר טוב. אתה כבר מתחרט. נכון? "זה לא יקרה שוב. אני יודעת."

★ ★ ★
זאת אשה זאת!

אם המדור הזה באמת כליכך משעמם אותך, מדוע בשם אלוהים אתה קורא אותו? בעצם, כשאני מקבלת מכתבים כמו זה (1260/26) אני שואלת את עצמי מדוע אני כותבת אותו?

"הריני מודה ומתחזה כי אני נמנה על חוג הלקוחות הקבועים של המדור ותמיד בכתובת ובשם אחת. אולם כחתי העלתה עד כה, "דגינות" כה קנסות שפשוט חבל היה על הפתיונים. זרקתי אותם לים, כלומר — אליכם ציבור הרחוקים המשועממים. אני יודע מה יעלה עתה בכתתי.

"בכלל, בזמן האחרון התחילו להרגיז אותי המאמרים על הבנות שלנו, כאילו מכווערות הן, שמנות, שעירות וכ"י. ותמיד אם רוצים לתת דוגמה של אשה, מביאים לדוגמה את האשה הצרפתיה. נדמה לי שאסור בהחלט לתת דוגמה מהאשה הצרפ"ייה. ראשית, יש עוד המון ארצות בעולם. למה, למשל, לא יביאו דוגמה מנשי ציראק... או הודו, הולנד או אנגליה? "שנית, מה רע בבנות ישראל? הרי לתת רות מלכות היופי לא נרשמת אפילו יפה אחת, ובלונג ביץ' מגיעה נציגת ישראל תמיד לחצי-הגמר. חוץ מזה, הבנות והנשים שאני מכיר, יפות הן. ואם יש אחת שהיא מכווערת, או היא יודעת מזה. אבל היא יודעת לשר, וזה פלוס גדול. הרי במדינה הזאת לא ניתנים הזדמנות לזמרות, ואם יש כבר אחת כמו ריקה זראי, או היא נוסעת לחו"ל. הנה למשל רוזמרי קלוני. איזה קול יש לה? ובכל זאת היא נשארת באמריקה.

ברמתגן, כשהם חסרי אוניס וחסרי מעש? ולזאת — הם שואלים — קוראים צדק? "האם אפשר להמשיך לחיות בארץ הזאת?" תודה, זה עצוב. אך מה, בעצם, הם רוי צים ממני? נכון! נישחתם. נערות; נערות רבות וחמודות. נערות מתלאכיב ורמתגן המסוגלות ומוכנות מבחינה נפשית להצי" טרף לאגודה המכונה עליידם בשם "אגודת הלבבות השבורים".

שרהליה: אם את באמת רוצה לגרום נחם לבעלך — לבשי את השמלה מהשנה ש" עברת.

"ועתה לגופו של עניין (תודה לאל!): ברצוני להתכתב עם בחורה יפה בגיל עש" רים וקצת. (אתה לא מתכוון לשכל, אני מקוה). אומנם לקראת החורף שהקדים לבוא, לא אוכל להציע פגישה על שפת הים. אולם יש בלילות הסתיו והחורף משהו מרגיע, כאשר מצטנפים בפניה החמה ו" קוראים מכתבים המעודדים תשובה. אני מעוניין בהתכתבות לשם התחכמויות ו" פילפול שוא. מטרת: תועלת הדדית. לי לא משנה מקום מגוריה של הכותבת. לי קל להגיע לכל מקום." אתה מספר לי?

נוסף לעובדה "שאני לא שותקת כשמרגיזים אותי" היא עובדת על כך שהמכתבים ש" תקבל יהיו ארוכים... ארוכים, מעניינים... מעניינים. ובלי שיגאות כתיב, בבקשה.

אינטרקטואית עיד הגובה

גם הוא (1260/21) סובל, כנראה, מתסביך נפוליון. שכן פרט להיותו סטודנט לא מסר כל פרטים על עצמו. ואילו אותך, השכיל לתאר בערך כך: אחת — שגובהה האינטרקטואלי עולה על 80 אי. קיו. אך גובהה הפיסי לא יעלה על כפילתו של מספר זה. אחת — שלמרות חצי מיליון בניאנוש ההומים סביבה, מרגישה את עצמה בודדה. אחת — שמאחוריה 18 אביבים (לפי חית), ומתעניינת כמוני בנושאים רציניים.

★ ★ ★
לסטודנטים — עדיפות

אחרי קריאה ממושכת ואינסופית של המכתבים המתפרסמים במדור זה, החליטה

